

ἜΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Πρῶτος

Συνδρομὴ ἑτησίαι: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδ. φρ. 20—Αἱ συνδρομαὶ ἀρχ. ὑπὸ 1 ταν. ἐκαστ. ἔτους καὶ εἰς ἑτήσιαι—Τιμὴ προσηφ. φύλλον λ. 30.—Γραφ. τῆς Διευθύνσεως: Ὁδ. Σταδίου, 6.

23 Μαΐου 1876

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΥ

ἘΠΙΣΤΗΜΗ ΤΟΥ ἈΝΘΡΩΠΑΚΟΥ ΡΙΚΑΡΔΟΥ,

Ἡ

ἘΡΩΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΥΧΗΝ

Συνέχεια καὶ τέλος: ἴδι σελ. 305.

Ἡ'

Ὅτι νεότης καὶ εὐτυχία δὲν διαρκοῦν ἐπὶ πολὺ.

«Τὴν στιγμὴν ταύτην ἴσως νομίζεις ὅτι εὐρίσκεσαι ἐν πλήρει εὐδαιμονίᾳ· ἡ εὐχαρίστησις μᾶς φαντασίας σου σοὶ φαίνεται πρᾶγμα ἀκίνητον. Ὁ ἥλιος ὅμως τῆς αὐγῆς δὲν διαρκεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐνδύω ἡμπορεῖς, οἰκοδόμει διὰ τὸ γῆρας σου καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην. Τὸ κέρδος εἶναι καὶ διαβατικὸν καὶ ἀβέβαιον· τὸ ἔξοδον ὅμως, ἐν ὧσιν ζῶμεν, εἶναι βέβαιον καὶ σταθερόν. Εὐχολώτερον εἶναι τὰ κτίσθαι δύο ἐστίας, παρὰ τὸ θερμάνει μίαν, καθὼς λέγει ὁ ἀνθρωπάκος Ρικάρδος. Διὰ τοῦτο, καλύτερα κοιμησοῦ χωρὶς δεῖπνον, παρὰ τὰ ἐξυπνήσει χρεωμένος. Κέρδαινε ὅτι ἡμπορεῖς, φύλαττε καλῶς ὅτι κερδαίνεις· ἰδοὺ ὁ φιλοσοφικὸς λόγος, ὅστις θὰ μεταβάλῃ τὸν μόλυβδόν σου εἰς χρυσόν. Αὐτὸν τὸν λίθον ὅταν ἀπολαύσης, δὲν θὰ παραπονῆσαι πλέον οὔτε διὰ τὰς δυσκολίας τοῦ καιροῦ, οὔτε διὰ τοὺς βαρεῖς φόρους.»

Θ'

Ὅτι πρέπει πάντοτε νὰ ζητῶμεν τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, νὰ ἐλευθῶμεν τοὺς πτωχοὺς, νὰ ἀκούωμεν τὰ μαθήματα τῆς πείρας, τὰς καλὰς συμβουλὰς καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον.
«Αὐτὰ, φίλοι μου, μᾶς διδάσκει ἡ φρόνησις καὶ τὸ λογικόν. Μάθετε ὅμως, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστεύεσθε μόνον εἰς τὴν ἐργασίαν σας, εἰς τὴν οἰκονομίαν σας, εἰς τὴν σύνεσίν σας, μολονότι καὶ τὰ τρία εἶναι πράγματα ἀξιόλογα· διότι, χωρὶς τὴν εὐλογίαν τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, ὅλα αὐτὰ ἡμποροῦν νὰ ματαιωθῶν. Ζητεῖτε λοιπὸν ταπεινῶς ταύτην τὴν εὐλογίαν· μὴ ἦστε ἀσπλαγχνοὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς ἀδελφοὺς σας. Παρηγορεῖτέ τους, βοηθεῖτέ τους. Ἐνθυμηθῆτε ὅτι δυστυχῆς ὑπῆρξε καὶ ὁ Ἰώβ, καὶ μετὰ ταῦτα ἔγεινε πάλιν εὐτυχῆς.
Λοιπὸν ἀς συμπεράνωμεν. Τῆς πείρας τὰ μαθήματα ἡμποροῦν νὰ πληρόνῃται ἀκριβᾶ,
ΤΟΜΟΣ Α'—1876.

καθὼς λέγει ὁ ἀνθρωπάκος Ρικάρδος· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀσυνέτους δὲν ὑπάρχουν ἀλλὰ. Καὶ μάστιχα δὲν ὠφελοῦνται καὶ πάντοτε· διότι ἡμπορεῖ νὰ δώσῃ κἀνείς καλὴν συμβουλήν, ἀλλὰ καλὴν διαγωγὴν πῶς νὰ δώσῃ; Ὅπως καὶ ἀνῆλθαι, ἐνθυμηθῆτε ὅτι κἀνείς δὲν ἡμπορεῖ νὰ βοηθήσῃ τὸν ἀνθρώπον, ὅστις δὲν θέλει νὰ τὸν συμβουλεύσῃ. Καὶ πάλιν· Ἄρ δὲν θέλῃς ῥ' ἀκούσης τὸν ὀρθὸν λόγον, ἡ τιμωρία σὲ περιμένει, καθὼς λέγει ὁ ἀνθρωπάκος Ρικάρδος.»

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐτελείωσε τὴν ἡμιλίαν τοῦ ὀμάρουπα Ἀβραάμ. Τὸν ἤκουσαν, τὸν ἐχειροκρότησαν, καὶ ἔπειτα ἔπραξαν τὰ ἐναντία, ὡς εἰς ἐξήρχοντο ἀπὸ διδασχὴν τῆς ἐκκλησίας. Ἐρχισεν ἡ δημοπρασία, καὶ ὅλοι ἔκαμαν τρελλὰς ἀγοράς.

Ἰδὼν ὅτι ὁ ἀνθρωπάκος αὐτὸς εἶχεν ἀναγνώσει ἐπιμελῶς τὰ ἡμερολόγια μου, καὶ ὅτι εἶχε συναθροίσει ὅτι ἐγὼ διέσπειρα εἰς εἰκοσιπέντε ἔτη. Ἡ διηνεκής ἐπανάληψις τοῦ ὀνόματός μου πάντα ἄλλον ἤθελε τὸν κουράσει, ἀλλ' ἡ φιλαυτία μου ἐγαργαλίσθη θαυμασίως, μολονότι κατὰ ἄνω ἐγνώριζα ὅτι, ἀπὸ ὅλην αὐτὴν τὴν σοφίαν τὴν ὁποίαν μοὶ ἀπέδιδε, δὲν ἀνῆκεν εἰς ἐμὲ οὔτε τὸ δεκατημέριον. Ὅλα τὰ γνωμικὰ ταῦτα τῆς κοινῆς φρονήσεως τὰ εἶχα σταχυολογήσει εἰς ὅλα τὰ ἔθνη καὶ εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας.

Μολαταῦτα, ἀπεφάσισα νὰ ὠφεληθῶ καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὴν τοιαύτην ἡχῶ τῆς διδασκαλίας μου. Εἶχα ἐλθεῖ μὲ ἀπόφασιν ν' ἀγοράσω ρούχον, διὰ νὰ κάμω νέον φόρεμα· καὶ ἐπέστρεψα πεπεισμένος ὅτι ἔπρεπε νὰ φορῶ τὸ παλαιόν μου φόρεμα ἀρκετὸν καιρὸν ἀκόμη.

Ἀναγνώστα, ἂν θέλῃς καὶ σὺ νὰ κάμῃς τὸ ἴδιον, τὸ κέρδος σου δὲν θὰ ἦναι ὀλιγώτερον τοῦ ἐδικοῦ μου.

Εἶμαι, καθὼς πάντοτε σὺς, καὶ εἰς τοὺς δρισμούς σου—ΡΙΚΑΡΔΟΣ ΣΩΝΔΕΡΣ. Σ.

ΠΩΣ ΤΡΕΦΟΜΕΘΑ

Συνέχεια· ἴδι σελ. 306.

ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ

Ἡ ζωϊκὴ θερμότης.

Ἐυρήκαμεν λοιπὸν τὸ μυστήριον τῆς ἀναπνοῆς: τὸ ὀξυγόνον συνδυάζεται ἐντὸς τοῦ σώ-